

(ΑΓΓΛΩΣ) ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Θ' ΘΕΟ/ΝΙΚΕΙΣ (ΚΕΦ. Β' 15)

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 477

ΕΤΟΣ ΙΗ'

1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1965 (Π.Ο.Η.)

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΗΛ. 628.280 ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ Τ. 147

‘Η ‘Ορθοδοξία καὶ οἱ ἐχθροὶ τῆς

‘Η ‘Ανατολική ‘Ορθόδοξος ‘Εκκλησία διετήρησε, διὰ τῶν ἑπτὰ ‘Αγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων Τῆς, ἐπὶ εἴκοσι ἤδη αἰῶνας, τὸ ἐνιαῖον καὶ ὁμοιόμορφον, ἐνῶ ὁ Ρωμαιοκαθολικισμός, ἀποσχισθεὶς καὶ ἀπομακρυνθεὶς τοῦ Πνεύματος τῶν ὀκτῶ πρώτων αἰώνων, κατωλίσθησεν, ἀπὸ πλάνης εἰς πλάνην, καὶ ἀπὸ αὐθαιρεσίας εἰς αὐθαιρεσίαν, ἕως οὔ, ἐκ τῶν σπλάγχων του, προῆλθεν ὁ αἰρετικὸς Προτεσταντισμός, ὡς σατανικὴ πολυκέφαλος λερναία ὕδρα μὲ δηλητηριωδεστέραν κεφαλὴν τὸν χιλιασμόν, τὸν ἀρνησιπάτρη καὶ ἀνθελληνικὸν ‘Εβραϊκὸν αὐτὸν ὀργανισμόν. Τὸ μῖσος τῶν Δυτικῶν, κατὰ τῆς ‘Ανατολικῆς ‘Ορθοδόξου ‘Εκκλησίας, χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς τῆς πρωτεύουσας τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους, ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ρώμης, εἰς τὴν Νέαν Ρώμην, τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ μνημονεύεται ἡδη ἀπὸ τὸν Μέγαν Βασίλειον! ‘Η ‘Ανατολή ἐκπροσωπεῖ τὸ καθαρὸν Πνεῦμα καὶ τὴν θεωρίαν. ‘Η Δύσις τὸν συμβιβασμόν, τὴν διπλωματικὴν σκοπιμότητα, τὴν χρησιμοθηρικὴν πρακτικότητα. ‘Ο φθόνος καὶ τὸ μῖσος τῶν Δυτικῶν, κατὰ τῶν ‘Ανατολικῶν ἐξεδηλώθη ἀπροκαλύπτως, κατὰ τὰς τέσσαρας ληστρικές καὶ τυχοδιωκτικὰς Σταυροφορίας, ὁ σκοπὸς τῶν ὁποίων ἀπεκαλύφθη, μὲ τὴν ἀντιχριστιανικὴν καὶ μισᾶδελφον Φραγκοκρατίαν, καὶ τῶν ὁποίων ἄμεσος συνέπεια ἦτο ἡ φθορὰ τῶν θεμελίων τῆς Βυζαντινῆς Αυτοκρατορίας καὶ ἡ πτώσις αὐτῆς, ὑπὸ τὰ

κανόνια τῶν Τούρκων, εἰς τοὺς ὁποίους τὰ ἐπρόμηθευσαν οἱ ‘Ιταλοὶ καὶ λοιποὶ Φράγκοι ὁμοῦ μετὰ τῶν στρατηγῶν καὶ μηχανικῶν! ‘Εν τούτοις, ὅπως ἔσωσε τὸν κινδυνεύοντα ‘Ελληνισμόν ἡ ‘Ορθοδοξία, διὰ τοῦ Βυζαντίου, οὕτω διεφύλαξε τὸ ‘Ελληνικὸν Γένος, μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Βυζαντινῆς Αυτοκρατορίας, ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας, παρὰ τὴν σκληρὰν τυραννίαν καὶ τὴν βίαν καὶ τὰ βασανιστήρια τῶν βαρβάρων. ‘Εὰν ἡ Δύσις, ποῦ ἀνέστη ἐκ τῆς πτώσεως τῆς ‘Ανατολῆς, ἑκατὸν μόνον ἡμέρας ἐδοκίμαζε τὴν τουρκικὴν βίαν, δὲν θὰ ἔμενον οὔτε 100 Εὐρωπαῖοι πιστοὶ εἰς τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν Θρησκείαν των, διὰ νὰ προσκυνοῦν τὴν παντόφλαν τοῦ Ρωμαίου Ποντίφηκος τοῦ Βατικανοῦ, μὲ τὴν διπλὴν τιάραν!... Αἱ στατιστικαὶ καὶ αἱ διαπιστώσεις τῶν ἀριθμῶν, αἱ δεικνύουσαι, ὅτι οἱ ‘Ορθόδοξοι εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν Παπικῶν καὶ Προτεσταντῶν, ἐν τῷ κόσμῳ ὅπως καὶ οἱ ἀλλόθρησκοι εἶναι βεβαίως περισσότεροι ὅλων συλλήβδην τῶν Χριστιανικῶν ὁμολογιῶν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πτοοῦν καὶ μαραίνουν τὸ φρόνημα τῶν ‘Ορθοδόξων. Εἴμεθα τὸ «**μικρὸν ποίμνιον**» (Λουκ. 12-32) μετὰ τοῦ ὁποίου παραμένει ὁ Χριστὸς καὶ μᾶς προτρέπει «**μὴ φοβεῖσθαι**». ‘Ο ἀρχαῖος λαὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ περιούσιος ‘Ισραὴλ, ἦτο ἐλάχιστον ἔθνος, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ κύκλω ἀλλόφυλα ἔθνη. Τοῦτο ὅμως δὲν ἠμπόδισε τὸν ἀνεξίχνιαστον Θεόν, νὰ τὸ καταστήσῃ

οικογένειάν Του, νὰ τῷ ἐμπιστευθῇ τὴν Διαθήκην Του, νὰ ἀναστήσῃ ἐξ αὐτοῦ τοὺς Προφήτας καὶ ἔσχατον τὴν Ἀειπάρθενον Θεοτόκον Μαριὰμ καὶ τὸν Σωτῆρα τῆς ἀνθρωπότητος, Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι εἴμεθα ὁ Νέος Ἰσραήλ, ψάλλοντες, ὡς Πανορθόδοξον Ὑμνον, τὸ «Σῶσον Κύριε τὸν λαὸν Σου» καὶ **«Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια»**. Μᾶς κατηγοροῦν οἱ Προτεστάνται, ὅτι ἀνεμείξαμεν Ἑλληνισμόν εἰς τὸν Χριστιανισμόν. Ἄς ζητήσουν τὸν λόγον ἀπὸ τὸν ἀπόλυτον καὶ ἀνεξέλεγκτον Μονάρχην Θεόν, ὅστις ἠυδόκησεν εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἀθανάτων προγόνων μας νὰ μεταφρασθῇ θαυμαστῶς ἡ Παλαιὰ Διαθήκη, ὑπὸ τῶν 72 Πρεσβυτέρων, ἐν Φάρῳ τῆς Αἰγύπτου, διέταξε τὸν Ἀρχάγγελον Γαβριὴλ νὰ χαιρετίσῃ τὴν Παρθένον τῆς Ναζαρέτ μετὰ τὸ ἑλληνικώτατον «χαῖρε» καὶ ὠκονόμησε νὰ κηρυχθῇ καὶ γραφῇ τὸ Κοσμοσωτήριον καὶ πανευφρόσυνον μήνυμα τῆς Καινῆς Διαθήκης ἑλληνιστί. Προσθέτομεν, ὅτι ἐπὶ τρεῖς αἰῶνας καὶ τῆς λατρείας ἡ γλῶσσα, Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς Καρχηδόνας, ἦτο ἡ ἑλληνικὴ, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν γλῶσσαν, ἐν ἣ ἐκήρυξαν καὶ ἔγραψαν οἱ θεοὶ Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος! Πρὸ τῆς ἀδιαμφισβητήτου ταύτης ἱστορικῆς πραγματικότητος, οἱ Φραγκοὶ καὶ οἱ Προτεστάνται ἐθελοτυφλοῦντες, μισοῦν ἡμᾶς καὶ φθονοῦν ἀδίκως, καὶ μετέρχονται πᾶν θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον μέσον, ἵνα διασπᾶσωσι τὴν ἀπέραντον ἑλληνορθόδοξον ἐνότητα τῆς φιλάτης ἡμῶν Πατρίδος ἐκφαινομένην ἐν τῇ Κυανολεύκῳ Ἑλληνικῇ Σημαίᾳ, ἐχούσῃ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς Ὁρθοδοξίας τὸν Σταυρὸν, ὑπὸ τὸ πρόσχημα, ὅτι κάμνουν δῆθεν ἱεραποστολὴν καὶ εὐαγγελισμόν καὶ διαφώτισιν, ὡσὰν εἰ εἴμεθα ἀπολίτιστοι κάτοικοι τῆς Ζούγκλας ἢ Βουδδισταὶ ἢ Μουσουλμάνοι!!! Καὶ θέτοντες τὸ αἰσχρὸν ἰησουητικὸν ἀξίωμα «ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα», ἔφθασαν εἰς τοσοῦτον ἀναιδείας καὶ ὕβρεως, ὥστε, ὡς δούρειον ἵππον τῆς συγκαμερᾶς παπικῆς Οὐνίας, νὰ στήσουν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν (Ἀθηνῶν), τὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος, καὶ ὀπισθεν τοῦ ὀνόματος τῆς Ἀγ. Τριάδος καὶ τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ τύπου τῶν ἑλληνικῶν Ὁρθοδόξων Ναῶν, νὰ παγιδεύουν καὶ νὰ παραπλανοῦν τοὺς ἀπλοικοὺς, διὰ νὰ τοὺς κάμνουν διπλοτέρους ἐαυτῶν γενένης. Ὁ δὲ κ. Σπύρος Ζωδιάτης,

ἐξαγοράζων ἀδρὰ τὰς στήλας τοῦ ἑλληνορθοδόξου ἡμερησίου τύπου, ὑπὸ τὸν παρὰ πλανητικὸν καὶ δόλιον τίτλον τοῦ εὐαγγελικοῦ (χωρὶς εἰσαγωγικά, ἀντὶ νὰ γράφῃ Προτεστάντου ἢ Διαμαρτυρομένου) ἱεροκήρυκος, ἐμβάλλει, μετὰ σατανικὴν λεπτὴν μέθοδον σοφιστικὴν τὸ δηλητήριον τῆς ἀντευαγγελικῆς αἵρέσεώς του, καὶ μολύνει καὶ ζαλίζει καὶ θολώνει τὰ πνεύματα τῶν ἀστηρίκτων καὶ ἀγαθῶν καὶ εὐαλῶτων. Ὁ Θεὸς νὰ φυλάττῃ τὸ Ὁρθόδοξον ἑλληνικὸν Βασιλεῖόν μας, νὰ μὴ ἐφαρμοσθῇ εἰς αὐτὸ τὸ λαϊκόν: **«Στὸ ξέφραγο μύλο μπάτε, ἀλέστε καὶ ἀλεστικά μὴ δώσετε»**. Ἀλλὰ παραχωρεῖ ἡ Θεία Πρόνοια τὴν ὑπαρξίν αἵρέσεων, τὴν ὑπαρξίν αἰρετικῶν πρᾶσπαιθῶν καὶ προσηλυτιστικῶν μεθόδων, ἵνα εὐρίσκωται ἐν ἐγρηγόρει οἱ φύλακες, ἵνα διακρίνωνται οἱ δόκιμοι, ἵνα διαχωρίζωνται οἱ πιστοὶ τῶν ἀπίστων καὶ ἵνα φιλοτιμῶνται οἱ ποιμένες ἐν σπουδῇ ἀόκνῳ, ἐν μελέτῃ νυχθημέρῳ, ἐν προσευχῇ ἀδιαλείπτῳ, ἐν Ὁρθοδοξίᾳ φρονήματος καὶ ὀρθοπραξίᾳ βίου, νὰ ἀνυψῶσι τὸ ἀνάστημά των, καὶ δίδωσι τῷ αἰτοῦντι λόγον, καὶ στηρίζωσι τὸν κλονιζόμενον καὶ ἐπαναφέρωσι τὸν πλανώμενον καὶ πλανηθέντα ἤδη. Ἐως τῆς Συντελείας τοῦ αἰῶνος τούτου θὰ ἐπιτρέπῃ ὁ Κύριος νὰ συνυπάρχωσι, παρὰ τοὺς Ὁρθοδόξους, τὰ πρόβατα τῆς μάνδρας τοῦ Θεοῦ, τὰ τέκνα τῆς μονογενοῦς καὶ πεφιλημένης θυγατρὸς τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ οἱ αἰρετικοί, καὶ πλάνοι, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι, ἕως οὗ ἔλθῃ ὁ ἑκείνος ζητήσῃ τὴν Πίστιν, ἣν παρέδωκε, τὸ κατ' ἀρχάς, καὶ διαχωρίσῃ τὸν σῖτον ἀπὸ τῶν ζιζανίων (Ματθ. 23, 24). Ἀλλ' ἡμεῖς τέκνα ὑπάρχοντες Μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν πάλαι τε καὶ προσφάτως ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ Πόντῳ καὶ Θράκῃ, Κύπρῳ καὶ πανταχοῦ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως μαρτυρικῶς τελειωθέντων, ἐν φόβῳ φυλάξωμεν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τὴν Ὁρθοδοξίαν μας, καὶ καθαρὰν παραδώσωμεν αὐτὴν τοῖς τέκνοις μας, μετ' ἀνησυχίας μεριμνῶντες, περὶ τῆς σωτηρίας τῆς ἀθανάτου ψυχῆς μας, φοβούμενοι τὴν ἀπειλήν, ὅτι **«οἱ ἐργάζονται τῇ ἀνομίᾳ Βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι»**. Καὶ μετὰ τοῦ αἰοδίου Ι. Βρυενίου ἀναφωνήσωμεν:

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ Ι. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Λόγος πρὸς ἐυπεσόντα Θεόδωρον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τί τώρα ἔχει γείνη τὸ σῶμα, τὸ ὁποῖον τόσῃ περιποίησιν ἀπέλαυε καὶ καθαρότητα; Πήγαυε πρὸς τὴν σορὸν, παρατήρησε τὴν κόνιν, τὴν τέφραν, τοὺς σκόληκας, τοῦ τόπου τὸ εἰδεχθές, παρατήρησε καὶ στέναξον πικρῶς. Καὶ εἶθε μέχρι τούτου ἡ ζημία νὰ ἦτο, ὅτι τέφρα κατήντησε τὸ σῶμα. Τώρα δὲ ἀπὸ τῆς σοροῦ καὶ τῶν σκολήκων τούτων μεταφέρει τὸν λογιζόμενον εἰς τὸν ἀτελεύτητον ἐκείνον σκόληκα, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἀσβέστον, εἰς τὸ τριζίμιον τῶν ὀδόντων, εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, εἰς τὴν θλίψιν καὶ τὴν στενοχωρίαν, εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ Λαζάρου καὶ τοῦ πλουσίου, ὅστις ἐνῶ τόσα χρήματα εἶχε καὶ πορφύραν ἐνεδύετο, οὐδὲ σταγόνα ὕδατος ἀπέκτησεν ὅτε εἰς τὸν αἶδην ἐφλογίζετο καὶ εἰς ἀνάγκην τόσῃ εὐρίσκετο. Διόλου ἀπὸ ὄνειρα δὲν διαφέρουσι τὰ τοῦ βίου τούτου πράγματα. Διότι καθὼς ὅσοι εἰς τὰ μεταλλεῖα ἐργάζονται ἢ καὶ ἄλλην τινὰ ὑποπέρουσι τιμωρίαν ἀπὸ ταύτης δυσκολωτέραν, ὅταν ἔνεκα τῶν πολλῶν μόχθων ἐκείνων καὶ τῆς πικροτάτης ζωῆς καταληφθῶσιν ὑπὸ νυσταγμοῦ καὶ ἴδωσιν ἐν ὄνειρῳ, ὅτι εὐρίσκονται ἐν μέσῳ τρυφῶν καὶ πλησμονῶν, καμμίαν, ἀφοῦ ἐξύπνησαν εἰς τὰ ὄνειρα δὲν γνωρίζουσι χάριν, καὶ τίποτε ἀπὸ αὐτὰ δὲν ὠφελήθησαν, τοιοῦτοτρόπως καὶ ὁ πλούσιος ἐκεῖνος, ἀφοῦ ἐν ὄνειρῳ κατὰ τὸν παρόντα βίον ἐπλούτησεν, ἀφοῦ ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον ἀπῆλθε, μὲ τὴν πικρὰν ἐκείνην ἐτιμωρεῖτο τιμωρίαν. Ταῦτα ἐννόησον καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο ἀφοῦ παραβάλης πρὸς αὐτὸ τὸ ὁποῖον σὲ κατέχει τώρα, ἔνεκα τοῦ φλογισμοῦ τῶν ἐπιθυμιῶν σου, φρόντισε νὰ ἐλευθερωθῇς ἀπὸ τὴν κάμινον, ἣν ὅστις ἐνταῦθα ἀποσβέσει καλῶς, οὐδὲ ἐκείνην, τὴν κάμινον τοῦ αἵματος θὰ δοκιμάσῃ.

Ἐὰν ὅμως δὲν καταβάλλῃ ταύτην, σφοδρότερον αὐτὸν θὰ καταβάλῃ τότε ἐκείνη, ὅταν ἀπῆλθῃ ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου. Πόσον χρόνον θέλεις νὰ σοὶ παραταθῇ ἡ ἀπόλαυσις τοῦ παρόντος βίου; Διότι ἐγὼ μὲν δὲν νοιῶ, ὅτι σοὶ μένουν πλέον τῶν πεντήκοντα ἐτῶν, ἕως οὗ φθάσῃς εἰς βαθύτατον γῆρας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸσον καιρὸν καμμίαν πεποιθήσιν δὲν ἤμπορεῖς νὰ ἔχῃς. Διότι ἀφοῦ οὐδὲ μέχρι τῆς ἑσπέρας ἡμῶν ἱεροῦμεν νὰ ἔχωμεν θάρρος ὅτι βεβαίως θὰ ζήσωμεν, πῶς ἠθέλωμεν ἔχει πεποιθήσιν διὰ τόσα ἔτη; Καὶ ὅχι τοῦτο μόνον εἶναι ἀδηλον ἀλλὰ καὶ ἡ μεταβολὴ τῶν πραγμάτων. Διότι πολλάκις, ἂν καὶ ἡ ζωὴ ἐπεξετάθη εἰς χρόνον μακρόν, δὲν διήρκεσε μαζὶ καὶ ἡ τρυφή καὶ ἡ ἀπόλαυσις. Ἀλλὰ συγχρόνως, μόλις παρουσιάσθη, καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ βάσανα δὲ ἔπειτα ὁ βίος ἐπληρώθη. Ἀλλ' ὅμως ἐὰν θέλῃς, ἅς ὑποθέσωμεν ὅτι καὶ θὰ ζήσῃς:

«Οὐκ ἀρνησόμεθά σε φίλη Ὁρθόδοξία, οὐ ψευδόμεθά Σε πατροπράδον Σέβας. Ἐν Σοὶ ἐγεννήθημεν. Ἐν Σοὶ ζῶμεν. Εἰ δὲ καὶ καιρὸς καλέσῃ μυριάκις ὑπὲρ Σοῦ καὶ τεθνηξόμεθα.

ἔτη τόσο καὶ καμμίαν δὲν θὰ πάθῃς μεταβολήν, θὰ ἔχῃς δὲ ἐπὶ ζωῆς τρυφήν καὶ ἡδονὴν σαρκὸς, τί εἶναι τοῦτο ὡς πρὸς τοὺς ἀτελεύτητους αἰῶνας καὶ τὰς παντοτεινὰς ἐκείνας τιμωρίας, τὰς πικρὰς καὶ ἀνυποφόρους; Διότι ἐδῶ μὲν καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ ἔχουσι τέλος, καὶ μάλιστα πολὺ γρήγορον. Ἐκεῖ δέ, καὶ τὰ καλὰ καὶ κακὰ, δὲν τελειώνουν, ἀλλὰ εἰς ἀθανάτους καὶ τὰ δύο παρεκτείνονται αἰῶνας καὶ κατὰ τὴν ποιότητα δὲ καὶ τὸν βαθμὸν τοσαύτην ἀπὸ τὰ τωρινὰ διαφορὰν ἔχουσιν, ὅσην οὐδὲ εἶναι δυνατόν νὰ εἴπῃ τις. Πρόεξε μήπως ἐπειδὴ πῦρ ἤκουσας, τοιοῦτον, καθὼς τὸ ἐπὶ γῆς, νομίσης ὅτι εἶναι ἐκεῖνο τοῦ Ἄδου τὸ πῦρ. Διότι τοῦτο μὲν ὅτι ἠθέλεν ἐγγίσει, κατακαίει καὶ ἀφανίζει. Ἐκεῖνο δὲ ὅσους ἀπαξ εἰς αὐτὸ ἐρρίφθησαν, καίει διὰ παντός καὶ οὐδέποτε παύει, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἀσβεστον ἔχει διονασθῇ. Διότι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀφθαρσίαν νὰ ἐδυνῶσιν ἀνάγκη εἶναι ὅχι πρὸς τιμὴν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἔχωσι διαρκὲς ἐφόδιον τῆς τιμωρίας ἐκείνης. Τοῦτο δὲ πόσον εἶναι φοβερόν ὃ μὲν λόγος δὲν ἠθέλες δυνηθῇ νὰ παραστήσῃ ποτὲ ἐκ τῆς πείρας ὅμως τῶν μικρῶν δυνατόν εἶναι μικράν τινα ἰδέαν τῶν μεγάλων ἐκείνων νὰ λάβωμεν.

Ἐὰν δηλ. ποτε ἠθέλες εἰσελθεῖ εἰς λουτρὸν θερμότερον παρασκευασμένον τοῦ πρέποντος, τότε παρακαλῶ, βάλε εἰς τὸν νοῦν σου τῆς γεέννης τὸ πῦρ καὶ ἐὰν ποτε πάλιν ἠθέλες καταφλεχθῇ ὑπὸ πυρετοῦ δεινοῦ πρὸς ἐκείνην τὴν φλόγα τὸν νοῦν μετάφερε, καὶ τότε θὰ δυνηθῇς νὰ διακρίνῃς καλῶς. Διότι ἐὰν λουτρὸν καὶ πυρετὸς τόσον πολὺ θλίβῃ ἡμᾶς καὶ θορυβῇ, ὅταν ἐμπέσωμεν εἰς τὸν ποταμὸν τοῦ πυρὸς ἐκείνον, ὅστις ἐκτείνεται πρὸ τοῦ βήματος τοῦ φοβεροῦ, πῶς θὰ μᾶς φανῇ τότε; Θὰ τριζώμεν τότε τοὺς ὀδόντας ἔνεκα τῶν βασάνων καὶ τῶν ἀφορητῶν ἐκείνων πόνων, οὐδεὶς δὲ θὰ μᾶς βοηθῇ ἀλλὰ μεγάλως θὰ θρηνηῶ ἐν καὶ θὰ βοῶμεν, ὅτε ὀρμητικώτερον θὰ ἐπιτίθεται ἐναντίον ἡμῶν ἡ φλόξ, οὐδένα δὲ θὰ βλέπωμεν ἐκτὸς ἀπὸ ἐκείνους, οἵτινες θὰ κολάζονται μαζὶ μας, καὶ ἐκτὸς ἀπὸ τῶν πέριξ ἡμῶν παντελῇ ἐρημίαν πάσης ἀκτίνας φωτὸς καὶ ἐλπίδος καὶ παρηγορίας. Τί δὲ νὰ εἴπῃ τις περὶ τοῦ φόβου, ὅστις ἔνεκα τοῦ σκότους θὰ προκαλῆται εἰς τὰς ἡμετέρας ψυχάς; διότι ὅπως δὲν εἶναι καταστρεπτικὸν ἐκεῖνο τὸ πῦρ, τοιοῦτοτρόπως οὐδὲ φωτιστικὸν εἶναι διότι τότε δὲν θὰ ἦτο σκότος.

Τὸν ἐκ τούτου λοιπὸν προξενούμενον τότε εἰς ἡμᾶς θόρυβον, καὶ τὸν τρόμον καὶ τὴν παράλυσιν καὶ τὴν πολλὴν ἐκπληξιν ἐκεῖνος μόνος ὁ καιρὸς νὰ παραστήσῃ ἱκανὸς εἶναι. Διότι πολλὰ καὶ ποικίλα εἶναι ἐκεῖ τὰ βασανιστήρια, καὶ ἀλλεπαλλήλως, ὥς ἡ πτώσις χιόνων, ἐκ πάντων τῶν μερῶν τιμωρίαι ἐπιφέρονται εἰς τὴν ψυχὴν. Ἐὰν δὲ τις ἠθέλε λέγει, καὶ πῶς νὰ ἀντέξῃ ἠθέλεν εἰμπορεῖ ἡ ψυχὴ πρὸς τόσον πλῆθος τιμωριῶν, καὶ ἐπὶ ἀτελεύτητους αἰῶνας νὰ παραμείνῃ τιμωρουμένη ἅς συλλογισθῇ ὅσα ἐνταῦθα γίνονται. πῶς πολλοὶ πολλάκις πρὸς νόσον μακροχρόνιον καὶ ἐπικίνδυνον ἀντεστάθησαν καὶ εἰς τὴν ζωὴν ἐκρατήθησαν ἐν μέσῳ πόνων καὶ βασάνων.

(*Ακολουθεῖ)

Πραυτιυὸν τῆς Συσεύξεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τῆς Διοιούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος Γ. Ο. Χ. Θεσσαλονίκης

Ἐν Θεσσαλονίκη καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοσκευτικῆς Κοινότητος τῶν Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης σήμερον τὴν 4)17-9-65 ἡμέραν Παρασκευὴν συνήλθον ἐπὶ τῷ αὐτῷ, κατόπιν προτάσεως τῆς γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τῆς ἁνῶ Κοινότητος, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἅπαντα τὰ ἀποτελοῦντα τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος μέλη ἤτοι 1) Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Αἰξέντιος. 2) Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Μαγνησίας κ. Χρυσόστομος, 3) Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Διαυλείας κ. Ἀκάκιος καὶ 4) Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Σαλαμίνας κ. Γερόντιος μετὰ τοῦ Πρωτοσυγγέλου ταύτης κ. Θεοφίλου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Τριῶν Ἱεραρχῶν Θεσσαλονίκης Οἰκονόμος κ. Στυλιανὸς Μουσᾶς καὶ ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῆς ἁνωτέρω Ἱερᾶς Κοινότητος ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. 1) Ἡλία Νικολοπούλου, Προέδρου, 2) Χρ. Χριστοδουλάτου, Ἀντιπροέδρου, 3) Παν. Βασιλειάδη Γεν. Γραμματέως, 4) Κων. Κουντουροπούλου, Ταμίου, 5) Ἀγγ. Κάρτα Ἐφόρου, 6) Ἀντ. Πέππα, 7) Ἰω. Χαλβατζῆ, 8) Ζαχ. Κύρτσου, 9) Ἀριστ. Τρεμπούλου καὶ 10) Ἀν. Γκελῆ συμβούλων πρὸς κοινὴν σύσκεψιν ἐπὶ διαφόρων θεμάτων ἀπασχολούντων τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα.

Μετὰ τὴν προηγηθεῖσαν προσευχήν, ἀμφότερα τὰ μέρη ταῦτα ἀνέπτυξαν τὰς ἀπόψεις τῶν ἐπὶ

διαφόρων θεμάτων, ἅτινα αἱ σύγχρονοι περιστάσεις —ἐκ παραγόντων κακοβούλων καὶ σκοπιμοτήτων ὑπόπλων— ἐδημιούργησαν, καὶ μετὰ τὴν ἄρσιν τῶν ὧσων ἀτόπως ἐκυκλοφόρησαν εἰς βάρος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ἐθεώρησαν ἀπαραίτητον τὴν ὑπαρξίν ἁρμονίας μεταξὺ Ποιμενούσης καὶ Ποιμενομένης Ἐκκλησίας διὰ τὴν πρόδον τῶν Διοικητικῶν τῆς προβλημάτων, ἀνευ τῆς ἐπιλύσεως τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προχωρήσουν καὶ τὰ πνευματικὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἔχουν σπουδαιότεραν θέσιν εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Ἐν συνεχείᾳ ἡρεύνησαν τὸν τρόπον δι' οὗ ἤθελεν ἐπιτευχθῇ ἐπὶ τὸ συμφερότερον ἢ ὅσον ἐνεστί ὁμαλωτέρα συνεργασία διὰ τὴν εὐδόωσιν καὶ προβολὴν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἐν τῷ πλατσίῳ τῆς τε κανονικότητος καὶ νομιμότητος.

Κατὰ θείαν εὐδοκίαν ὁμοφώνως ἀπεφασίσθη, ὅπως ἅπαντα τὰ ζητήματα ἀντιμετωπισθῶσιν ἀφ' ἑνὸς μὲν καθ' ὃν τρόπον ἐκάστη τῶν παρατάξεων Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν δύναται καὶ δικαιούται νὰ ὑποδείξῃ μετὰ τὴν διαπίστωσιν θείας συνάρσει, ὅτι πάντες ἐμφοροῦνται ὑπὸ τῶν αὐτῶν εἰλικρινῶν, ἀνιδιοτελῶν καὶ ἀπροσωπολήπτων αἰσθημάτων καὶ φρονημάτων, διὰ τὸ καλὸν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Κατόπιν τούτων διεπιστώθησαν καὶ ἀπεφασί-

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Θεσσαλονίκης.

σθησαν τὰ κάτωθι :

1ον) Ἐπὶ τῆς συνεργασίας τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διεπιστώθη ἀπόλυτος σύμψοιτος ἐπὶ τῶν Διοικητικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων καὶ ἀδιάσπαστος ἡ ἐνότης αὐτῶν.

2ον) Ἀπεφασίσθη ὅπως καταβληθῇ σύντομος προσπάθεια παρὰ τοῖς διαφωνοῦσιν ἰδίᾳ, ὅπως εἰσαχθῇ τὸ μνημόσυον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

3ον) Ἐξεφράσθη εὐχὴ ὅπως ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Μαγνησίας κ. Χρυσόστομος, ἐπανέλθῃ εἰς Ἀθήνας καὶ ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν, ὥς καὶ πρότερον εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἥτις θέλει διευκολύνει δι' ὃν τρόπον δύνανται, τὴν μόνιμον παραμονὴν του εἰς Ἀθήνας.

4ον) Ἐπὶ τῆς ἐντάξεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Ἀστορίας κ. Πέτρου, εἰς τὴν Ἱεράν ἡμῶν Σύνοδον, οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς ἡμῶν ἐδήλωσαν, ὅτι ἀποδέχονται τὴν ὑποβολὴν ἐγγράφου αἰτήσεως τοῦτου πρὸς τὸν ὡς ἄνω σκοπὸν.

5ον) Ἐπὶ τῆς ἐπανακαταστάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Π.Θ.Ρ.Ο.Κ. εἰς τὰ γραφεῖα ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἡμῶν ἡγεσία, ἐδήλωσεν ὅτι ἀποδέχεται τοῦτο ὑπὸ τὴν αἵρεσιν ὅπως πρὸ πάσης ἐπανεγκαταστάσεως διακοπῇ ἡ ἐκδοσις τοῦ περιοδικοῦ ὁ «Φῶρος τῆς Ὁρθοδοξίας» καὶ ὅπως εἰς πᾶσαν πρᾶξιν τῆς ΠΘΕΟΚ ἀφορῶσαν θέματα Ἐκκλησιαστικά καὶ ἰδεολογικά, παρίσταται καὶ ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ ἀπόφασις δὲ διὰ τὰ νὰ ἔχῃ ἐγκυρότητα, δεόν ὅπως λαμβάνηται ἐν ὁμοφωνίᾳ τοῦ τε ἐκπροσώπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ταύτης.

Μετὰ ταῦτα δεόν ὅπως ἐκδοθῇ κοινὸν ἀνακοινωθὲν διὰ τοῦ ὁποίου θὰ πληροφοροῦνται οἱ Χριστιανοί, ὅτι ἐφεξῆς ἡ Ἱερά Σύνοδος μετὰ τῆς ΠΘΕΟΚ θὰ συνεργάζονται ἀρμονικῶς καὶ ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς κανονικότητος καὶ νομιμότητος.

6ον) Ἐπὶ τῆς προσελκύσεως τῶν Θεολόγων εἰς τὰ Γραφεῖα, ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἡμῶν ἡγεσία ἐδήλωσεν, ὅτι θὰ καταβάλῃ πρὸς τοῦτο πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν, μὲ πνεῦμα πνευματικῆς πατρικῆς ιδιότητος, ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ κανονικοῦ καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου.

7ον) Ἐπὶ τῆς συμμετοχῆς τῶν Λαϊκῶν ὀργανώσεων εἰς τὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὴν ἀνάδειξιν τῶν Ἐπισκόπων, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἠτήσατο ὅπως τὸ θέμα τοῦτο ἀναβληθῇ διὰ τὸ ἀπώτερον μέλλον, ἵνα συζητηθῇ εἰς μίαν κοινὴν σύσκεψιν.

8ον) Ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς νεολαίας καὶ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῶν Κατηχητικῶν, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐδήλωσεν ὅτι τὰ θέματα ταῦτα εἶναι ἔργον καὶ καθήκον ταύτης, διὰ τὰ ὁποῖα θὰ καταβληθῇ κάθε προσπάθεια.

9ον) Ἐπὶ τῆς μερίμνης τῶν ἐν ἐνεργείᾳ παραρτημάτων διὰ τῆς συμπληρώσεως τῶν κενῶν θέσεων, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐδήλωσεν ὅτι καὶ διὰ τὴν περίπτωσηιν ταύτην θὰ καταβληθῇ ἡ προσήκουσα προσπάθεια.

10ον) Ἐπὶ τῆς ἀγαστῆς συνεργασίας τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καὶ τῶν ὑπευθύνων Διοικήσεων τῶν Ἱερῶν Κοινοτήτων καὶ παραρτημάτων ἡμῶν, ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἡμῶν ἡγεσία ἐδήλωσεν ὅτι ἐφ' ἐξῆς ἡ συνεργασία αὕτη θὰ εἶναι ἀγαστὴ καὶ ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου θέλουσι τακτοποιηθῇ καὶ τὰ ὑπόλοιπα ζητήματα τὰ ἀπασχολοῦντα τὸν ἱερόν ἡμῶν ἀγῶνα.

Εἰς πίστωσιν συνετάγη τὸ παρὸν εἰς διπλοῦν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν καὶ βεβαιωθὲν υπογράφεται παρ' ὅλων ὡς ἔπεται, δημοσιευόμενον εἰς τὰ περιοδικὰ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» καὶ «Χριστιανικὴ Πορεία».

Τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος
Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Μαγνησίας Χρυσόστομος
Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Διαυλείας Ἀκάκιος
Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Σαλαμίνος Γερόντιος
Ὁ Πρωτοσύγκελλος Ὁ Ἐφημ. Τριῶν Ἱεραρχῶν
Θεόφιλος Τσίρμπας Στυλ. Μουσᾶς
Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλ. θρησκ.
Κοιν. Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης
Ἡλίας Νικολόπουλος, Χρ. Χριστοδουλάτος, Παν.
Βασιλείαδης, Κων. Κουντουρόπουλος, Ἀγγ. Κάρ-
τας, Ἀν. Πέππας, Ἰω. Χαλβατζῆς, Ζαχ. Κύρ-
τσου, Ἀναστ. Τρεμόπουλος, Ἀν. Γκελῆς.

Ἀπὸ τὴν πανήγυριν τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου
εἰς Μπάλλαν — Ἀττικῆς.

Ευταυτοί εισφοραί

Μέσω τοῦ Ἱερέως Νικολάου Μουτσάτσου		Εὐάγγελος Σταματιάδης	100
Ἐφημερίου Ἀγίου Ἀχιλλίου—Ἀθηνῶν		Ἑλεούσα Ἰω. Μοναχῇ	600
Κων)τίνας Μουλδουβάνου	300	Ἱεροθέα Μοναχῇ	1.000
Γεώργιος Γρίσπος	100	Ἑρνος κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Οἰκοτροφείου	9 912
Μάρκος Μάρνης	100	Ἀνώνυμος	500
Μιχαὴλ Τεξάρης	50	Ἀναγνώστης Γουρουνάκης	200
	550	Ὁ κύριος Α. Γ.	500
Μέσω τοῦ Ἀρχιμ. Ἰουστίνου Κολοτούρου		Σοφία Μούσσα	500
Ἐφημερίου Ἀγ. Φιλίππου—Πειραιῶς		Ἱερὺς Σπυρίδης	100
Γιαννούλα Καβαλιεράτου	50	Ἀνώνυμος	30
Φωτεινὴ Ξένου	100	Παναγιώτης Κακοβάς	200
Αἰκατερίνη Ροδίου	50		14.692
Φαμέλη Ἀννα	100	Μέσω τοῦ Ἱερέως Νικολάου Καλοσκάμη	
Εὐσταθία Ἀσλάνη	200	Ἐφημερίου Εὐαγγελιστρίας — Καραβῆ — Πειραιῶς	
Εὐαγγελία Βλαζάκη	40	Σοφία Ἰωσηφίδου	50
Ἀνώνυμος Κυρία	100	Διάφοροι	55
Σοφία Γαλάτη	50	Δέσποινα Κασίμπαλη	300
Εὐδοκία Τσολάκη	50	Κύριος Μ. Μ.	50
Ἀθηνᾶ Μανρομιχαλάκη	1.000	Σοφία Ἰωσηφίδου	50
Φρατζέσκα Ζουγανέλη	60	Παναγιώτης Πανταζῆς	50
Ἀνώνυμος Κυρία	200	Ἀνώνυμος	100
»	200	Βασιλικὴ Τσατσαϊδάκη	50
Δημήτριος Ροῦσσος	50	Διάφοροι	55
Ἐκκλησία Ἀγ. Εὐθυμίου	460	Ἀδελφαὶ Μοναχαὶ	500
Παράρτημα Ἀγ. Εὐθυμίου Πάρου	370		1.290
Χρυσούλα Τσανιάνη	150	Σύνολον	24.447
Εἰρήνη Πούλιου	1.000	Ἐκ προηγουμένων	328 011
Δημήτριος Ξένος	100	Γενικὸν σύνολον	352.458
Μαρία Χριστοδούλου	50		
Πηνελόπη Γεωργιάδου	100		
Ἑρασμία Γιατράκου	500		
Διάφοροι	40		
	5.020		
Μέσω τοῦ Ἀρχιμ. π. Γρηγορίου Δημητρακάνου			
Ἐφημερίου Ἀγ. Βασιλείου — Ψυχικοῦ.			
Ἀνώνυμος	500		
Λεωνίδας Κατραμάνος	100		
Νικόλαος Καταρούμπας	100		
Νικόλαος Παντελέων	500		
Βανίλα Σταθοπούλου	100		
Ἀνώνυμος	100		
Διάφοροι	75		
Κωνσταντῖνος Δρόσος	100		
Διάφοροι	50		
Ἀνώνυμος Κυρία	100		
	1.725		
Μέσω τοῦ Ἀρχ. Παναρέτου Πετρίδη			
Ἐφημερίου Ἀγ. Γεωργίου — Κηφισιάς			
Ἀνώνυμος	100		
Ἀδελφότης Ἀγ. Θεοδ. Πάρου	500		
Χριστόδουλος Κυθωνιεύς	500		
Ἱερὺς Χρ. Σταματάκης	100		
	1.200		
Μέσω τοῦ Διαχειριστοῦ τῶν Γραφείων			
Ζαχαρόπουλος	50		
Δημήτριος Μαυρογιάννης	1.000		

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΔΡΑΜΑ Αὐγούστος 1965. — Τὴν Κυριακὴν 23 Αὐγούστου ἐπὶ τῇ ἀποδόσει τῆς ἁγίας ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν τεσσαράκοντα ἐνορῶται τοῦ ἐν Δράμᾳ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν συμμετέσχον εἰς τὴν Θρησκευτικὴν ἐκδρομὴν μετὰ πούλμαν εἰς τὴν νέαν Ἱερὰν Ἐπισκοπικὴν γυναικείαν Μονὴν τῆς Παναγίας ἢ Ζωοδόχου Πηγῇ. Καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν καὶ μετὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Αἰδ. Ἱεροθερέως Πατρὸς Μιχαὴλ Ν. Σαββόπουλου οἱ ἐκδρομεῖς προσκυνητοὶ ἐν θρησκευτικῇ ἀγαλλιάσει ὄντες ἔψαλλον θρησκευτικὰ ᾠσματα τῆς ἁγίας ἑορτῆς. Τοὺς προσκυνητὰς ὑπεδέχθησαν μετὰ χαρᾶς τὸ προσωπικὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὁ δσιώτατος Μοναχὸς Νικόλαος Διαπιδης καὶ ἀρχετοὶ προσκυνητοὶ ἐκ τῶν πλησιόχωρων χωρῶν. Ἀμέσως ἐψάλη κατανυκτικὴ Μεγάλῃ Παράκλησις εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἐγένετο τρις Ἱερὰ Λιτανεῖα περὶ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ψαλλόντων ἐν ἀγαλλιάσει ὅλων τῶν προσκυνητῶν. Κατόπιν κάτωθι σκιάς δένδρων προσεφέρθη γεῦμα εἰς τοὺς προσκυνητὰς καὶ κατὰ τὸ ἀπόγευμα ἐπέστρεψαν εἰς τὰς οἰκίας τῶν μετὰ τὴν βοήθειαν τῆς Παναγίας.

Εἰς τὴν ἐκδρομὴν συμμετέσχον καὶ ὁ ἐκ Ξάνθης μέλος τοῦ Νέου Πίτος Γ.Ο.Χ. Βασίλειος Πρίμπος Καθηγητὴς τῆς Θεολογίας τῆς ἐν Ξάνθῃ Ἐκκλ. Σχολῆς.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΟΡΔΕΛΗΣ

Περὶ Φιλοδοξίας

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τοιαῦτα καὶ πλείστα ὅσα ἄλλα παρόμοια παραδείγματα εὐρύνονται ἐν τε τῇ ἀγ. Γραφῇ καὶ τῇ καθόλου ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος, ἐξ ὧν τρανότατα καταφανεται ἡ τε εἰδέχθεια καὶ ἀγριότης τῆς φιλοδοξίας καὶ τὰ φρικώδη ἀποτελέσματα αὐτῆς.

Φοβερός ὁ θάνατος τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ἀλλὰ πολὺ φοβερώτερος καὶ χαλεπώτερος ὁ θάνατος τοῦ φιλοδόξου· διότι ἐκεῖνος μὲν ἀποθνήσκει τρομερὸν μὲν καὶ ἐπώδυνον, ἀλλ' ὥς ἐπὶ τὸ πλείστον φυσικὸν θάνατον, τὸν δὲ φιλοδόξον ἡ ὁ Ἄδης ζῶντα ἐν τῇ μαινομένῃ τῶν βασάνων κολάσει αὐτοῦ καταπίνει, ἡ ἡ γῆ σχιζομένη σύσσωμον δέχεται. Οὐδέποτε ὁ φιλόδοξος ἐκ φυσικοῦ ἀποθνήσκει θανάτου· ἀλλ' ἐν ἡ ὥρᾳ οὐ προσδοκᾷ ὡς αἰφνίδιος κεραυνὸς ἐπέρχεται κατ' αὐτοῦ ἡ ἡ τιμωρία τοῦ Θεοῦ ραγδαία ἐπισκῆπτουσα, ἡ ἡ ἐκδίκησις τοῦ νόμου θανασίμως πατάσσουσα καὶ ἐξαφανίζουσα αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν αὐτοῦ.

Παρὰ πᾶσαν βεβαίως τὴν ζοφερὰν ἀνωτέρω εἰκόνα τοῦ φιλοδόξου δύναται λογικῶς νὰ προβληθῇ καὶ ἔνστασις τις, περιορίζουσα τὸ κακὸν εἰς ὠρισμένας τάξεις ἀνθρώπων· καθόσον πολλοὶ εἰσιν οἱ λέγοντες, ὅτι ἡ φιλοδοξία ἡ τοιαύτη ἐξασκεῖ τὸ κράτος αὐτῆς ἐπὶ μόνας τὰς ἐξεχούσας καὶ ἐπὶ ἀναπτύξει καὶ πολιτισμῷ διακεκριμένας προσωπικότητας, μηδολως ἐπηρεάζουσα τοὺς ἐκ γένους ταπεινοὺς

« Πρὸς κέντρα λακτίζουν »

Ἡ ἐν Ρωσίᾳ ἀντιθρησκευτικὴ προπαγάνδα αὐξάνει βαθμιαίως κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸν καὶ καταβάλλεται ἐσχάτως μία ἐντατικὴ προσπάθεια ἐξαλείψεως τῆς θρησκείας μὲ σχέδια ὑπουλα, καταχθόνια καὶ συστηματικὰ καὶ ὄχι φανεράν πολεμικὴν καὶ «ἐπὶ καθαρώς ἀγρητικοῦ τύπου ἀθεισμοῦ.» Ἀρθρα τῆς «*Σοβιετικῆς Λετονίας*» καὶ τῆς «*Κομσομόλσκαγια Πράβδα*», ἐπισήμου ὁργάνου τῆς Κομμουνιστικῆς νεολαίας, ἐν συνδυασμῷ μὲ ἄλλα, ἅτινα ἔχουν δημοσιευθῇ κατὰ καιροὺς εἰς τὸν Σοβιετικὸν Τύπον, ἐπιτρέπουν τὴν γνώμην, ὅτι τὸ κόμμα ἀπέτυχε ἕως τώρα εἰς τὸν ἀγῶνά του διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς πίστεως εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν. Ἀποκαλύπτουν ἀκόμη, ὅτι τὸ πρόγραμμα ἐκλαϊκείσεως τῆς ἀθείας, τὸ ὁποῖον εἶχε καταρτισθῇ πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους ἀπὸ τὸν Λεονίντ Πλίσεφ, τὸν ἰδεολογικὸν μυστικοσύμβουλον τοῦ τέως Ἡγέτου τῆς Ρωσίας Κροῦτσεφ, θὰ καταργηθῇ. Τέλος, ὑπογραμμίζουν, ὅτι μὲ τὸ κλείσιμο τῶν ἐκκλησιῶν τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον ἐπετεύχθη ἦτο ἡ ἐνίσχυσις τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τοῦ λαοῦ καὶ ὄχι ἡ ἐξάλειψίς του. Ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἐκτεθέντων προκύπτει, ὅτι «*ὁ πιστὸς τοῦ Κυρίου λαὸς*» εἶναι πολὺς εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ προσηλωμένος εἰς τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη τῆς ἀγίας ὀρθοδοξίας παρὰ τὰς ἀντιξοὺς περιστάσεις, τοὺς διωγμούς, φανεροὺς καὶ μυστικοὺς καὶ τὴν ἀθειστικὴν προπαγάνδαν ἐκ μέρους τοῦ καθεστώτος.

καὶ χειροβίους ἰδιώτας, οἵτινες οὐδέποτε μέγα τι καὶ σημαντικὸν ἐλπίζουν, οὐδὲ σκέπτονται ποτε, ὅτι οὕτως ἢ ἄλλως ἐνεργοῦντες, δύνανται νὰ περιβληθῶσιν ἐπισημότητος. Καὶ ὅμως οὐ μόνον τοὺς ζῶντας ἐν πεπολιτισμέναις κοινωνίαις πάντας ἀδιακρίτως, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ἐν ὄρεσιν ἀπλοῦν καὶ ἀφελῇ γεωργὸν καὶ ποιμένα ταράττει καὶ ἀνησυχεῖ ἀενάως τὸ δλέθριον πάθος τῆς φιλοδοξίας· διὸ καὶ παντοιοτρόπως ἐπιζητεῖ καὶ ἀγωνίζεται οὗτος, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ἄλλων πολλῶν ἢ ὀλίγων, τιμώμενος καὶ ἐξυψούμενος ὑπ' αὐτῶν· τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει, ὡς καὶ ἡ πείρα ἐπιβεβαίωσι, ὅτι ἡ φιλοδοξία, διήκει διὰ πασῶν τῶν τάξεων τῶν κοινωνιῶν, παντὸς γένους καὶ πάσης φυλῆς.

Τροφὴν μόνον καὶ μικρὰν προδιάθεσιν ἀρκεῖ νὰ εὕρῃ καὶ ἐστὶν ἱκανή, ἵνα καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ὑποδουλοῦσας κοινωνικῆς τάξεως παραγάγῃ θηρία ἀνθρωπόμορφα. (Ἀκολουθεῖ)

Η Κυριακὴ ἀργία

Τὰ χριστιανικὰ σωματεῖα, διὰ τηλεγραφημάτων των, διεμαρτυρήθησαν ἐντονώτατα, διότι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καθωρίσθη ὡς ἡμέρα ἐξετάσεων διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἀπολυτήριον τύπου β' ἡ πρώτη τῆς Κυριακῆς καὶ ὥρα 8 π.μ. «ὥρα τῆς Θείας Λατρείας», ὡς τονίζουν. Καὶ ἔχουν ἀπόλυτον δίκαιον, καθότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑποούλως καὶ συστηματικῶς τορπιλλίζεται ἡ θρησκευτικὴ ἀγωγή τῆς νέας γενεᾶς καὶ οἱ Ἕλληνοπαῖδες δὲν δύνανται νὰ ἀποβῶν πιστὰ μέλη τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ ἐνάρετοι καὶ συνειδητοὶ ἐθνικοφρόνες πολῖται. Ἀς λάβουν ταῦτα ὑπ' ὄψει τῶν οἱ ἀρμόδιοι ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἵνα μὴ καταφέρουν θανάσιμον πλῆγμα κατὰ τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Παιδείας τοῦ ἔθνους ὡς νέοι Ἡρόστρατοι τῆς ἐκπαιδεύσεως. Οἱ ἐχθροὶ τῆς θρησκείας τοῦ Ναζωραίου ὡς ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῆς πραγματικότητος, «*πρὸς κέντρα λακτίζουν*» καὶ θὰ ἔλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν τὸ «*μνημόσυνον αὐτῶν θὰ ἀπολεσθῇ μετ' ἡμῶν*» καὶ ὅλα τῶν τὰ σχέδια, αἱ βλέψεις καὶ οἱ ἀγῶνες θὰ στεφθοῦν ὑπὸ οἰκτρᾶς καὶ ἐπαισχύντου ἀποτυχίας.

Αὐτὸ τὸ δυσάρεστον καὶ ἀπενεκταῖον τέλος ἔχουν πάντες οἱ ἀγῶνες τῶν πολεμίων τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, «*ἥς πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσι*» κατὰ τὴν ἀψευδῇ ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ Δομήτορος Αὐτῆς!.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινῶνται, ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων εἴτε διὰ ὀφειλὴν συνδρομῶν ἐφημερίδος ἢ διαφόρων ἄλλας εἰσφορὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος δέον ἀπευθύνεται, διὰ Ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ΜΟΝΟΝ πρὸς τὸν Ταμιὰν Ἀρχιμ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΝ ΚΑΛΟΣΚΑΜΗΝ, ὁδὸς Κανίγρος 32 — Ἀθήναι 147. (Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.)

Σεχονοτα και ΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Είδοποιούνται άπαντα τὰ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα Παραρτήματα καὶ οἱ Ἱεροὶ ἡμῶν Ναοὶ, ὅτι ἤρχισεν ἡ ἐκτύκωσις τῶν ἡμεροδεικτῶν 1966 τοῖχου καὶ ἐγκόλπια (τῆς τσέπης) καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως διαβιβασθοῦν ἐγκαίρως αἱ παραγγελίαι.

(Ἐκ τῶν Γραφείων Γ.Ο.Χ.)

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν 4ην Ὀκτωβρίου, ἡμέραν Κυριακὴν, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγ. Μ. Γεωργίου—Σέδες Θεσ/νίκης, θὰ τελεσθῇ τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τῆς ἀειμνήστου ΕΛΕΝΗΣ ΥΦΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, δωρητρίας μιᾶς οἰκίας εἰς τὸν Ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα.

Παρακαλοῦνται θερμῶς ὅλοι οἱ κληρικοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας, ὅπως μνημονεύσουν τὴν ἀείμνηστον εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν των.

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὴν 26ην Ὀκτωβρίου ἡμέραν Δευτέραν, ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Μ. Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου θὰ λειτουργήσουν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Θεσσαλονίκης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους θὰ δημοσιεύσωμεν τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων, ἅτινα προσέφερον εἰς τὸν Ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1965 ἐκαστῇ τῶν Ἱερῶν Μονῶν, τῶν Κοινοτήτων καὶ Παραρτημάτων καὶ ἰδιωτικῶν Ναῶν (ἐνοριῶν) ἀπ᾽ αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ὅθεν ἀποστέilate ἐγκαίρως τὴν ὀρισθεῖσαν μικρὰν μηνιαίαν συνδρομὴν σας ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ὅλα τὰ παραρτήματα, διὰ νὰ φέρωμεν εἰς πέρας τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα θὰ δοξάσουν τὸν ἀγῶνα μας καὶ θὰ ὠφελήσουν τὴν κοινωνίαν.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν 1—9—65 ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον ἡ ἐκλεκτὴ σύζυγος τοῦ παλαιμάχου προέδρου τοῦ Παραρτήματος Γ.Ο.Χ. Κορίνθου ΑΣΗΜΙΝΑ Νικολ. Μπαλάσκα.

Εἰς τὴν κηδεῖαν παρέστη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Αὐξέντιος μετὰ τοῦ Ἐφημερίου Ἀρχιμ. Βασιλείου Λιάτσου, αἰδεσ. Σπυρίδωνος Μπαχταλιᾶ καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου Ἀνθίμου.

Τὴν κηδεῖαν ἠκολούθησαν πλῆθος λαοῦ τῆς Κορίνθου τρέφοντες ἀπεριόριστον σεβασμὸν καὶ ἐκτίμησιν πρὸς τὴν μεταστάσαν.

Εἰς τὸν βαρυνπενθοῦντα σύζυγον, τὰ ἐκλεκτὰ τέκνα καὶ λοιποὺς οἰκελοὺς τῆς ἐκλειπούσης ἀπευθύνομεν θερμὰ συλλυπητήρια.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ

Τὴν Κυριακὴν 6—9—65 ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Ἀναργύρων Θεσ/νίκης (Πανόραμα) ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Διαυλείας κ. Ἀκακίου.

Ἐπίσης τὴν Κυριακὴν 13—9—65 ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ, τῆς ὁμωνύμου Γυναικείας Ἱερᾶς Μονῆς παρὰ τὴν Ἐλευθερούπολιν—Καρβάλας ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Μαγνησίας κ. Χρυσοστόμου.

ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

1) Ὁ αἰδεσ. Παναγ. Παναγιωτόπουλος μετέβη εἰς Δομοκόν.

2) Ὁ αἰδεσ. Στέφανος Κριτάκης εἰς Χίον (Ἀγ. Κων/τινον).

3) Ὁ Ἱερομόναχος Πολύκαρπος εἰς Τήνον.

4) Ὁ αἰδεσ. Στέφανος Στάθης εἰς τὰ Παραρτήματα τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας Νάουσαν, Πτολεμαῖδα, Φλώριναν καὶ Κύμιναν.

5) Ὁ αἰδεσ. Γεώργιος Σμυράκης εἰς Δομοκόν.

6) Ὁ αἰδεσ. Γεώργιος Πατσαλᾶς εἰς Στυλίδαν.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Ὑπὸ τοῦ πανοσιολ[τάτου Ἀρχιμ. Γεωργίου, κελλίου Ἀγ. Γεωργίου Προβάτας, Ἀγ. Ὁρους διετέθησαν 50 τετραευαγγέλια τῆς Τσέπης νεωτέρας ἐκδόσεως τοῦ Ἀγ. Ὁρους, διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἱ. ἡμῶν ἀγῶνος, ἅτινα πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας, ἀντί 20 δρχ. ἕκαστον.

«Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 628-280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπεύθυνος Συντάξεως Γεώργιος Κόττης Κάνιγγος 32 Ἀθῆναι 147

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου Γ. Σερμπίνης Θεμιστοκλέους 33 Ἀθῆναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἐσωτερικοῦ : Ἐξάμηνος δραχμᾶς 15.—
» Ἐτησίαν » 30.—
Ἐξωτερικοῦ : Ἐξάμηνος δολλάρια 2
» Ἐτησίαν » 4

Τιμὴ Φύλλου δραχ. 1